

2011 m. kovo 9 d., trečiadienis

95. mano, jog romai turėtų švietimo pagalba stengtis pažinti tautų, su kuriomis jie gyvena, papročius ir kultūrą, nes tokiu būdu bus palengvinta jų integracija jų gyvenamosiose vietovėse;
96. mano, kad romų ir ne romų tautybės žmonių savanoriškos ir sporto veiklos skatinimas yra svarbus užtikrinant didesnę socialinę įtrauktį;
97. ragina Komisiją skatinti geriausiąją praktiką ir teigiamus modelius ir patirtį, įgytą įgyvendinant programas, taip pat romų iniciatyvas, siekiant pagerinti požiūrį į romus ir jų įvaizdį ne romų bendruomenėse ir paskatinti romų bendruomenių aktyvų dalyvavimą ir kūrybingą bendradarbiavimą su ES, valstybėmis narėmis ir vietos programomis;
98. ragina visose valdymo lygmenyse geriau numatyti ir naudoti esamas ES lėšas, skirtas romų užimtumo, švietimo ir kultūros skatinimui;
99. rekomenduoja būsimą ES romų mažumos politiką grįsti diferencijuotu požiūriu atsižvelgiant į skirtingų valstybių narių ypatybes ir susijusių bendruomenių specifiką;
100. atkreipia dėmesį į tai, jog svarbu griežčiau tikrinti, kaip naudojamos romų įtraukčiai skirtos ES lėšos;
101. mano, jog būtų naudingas valstybių narių, pasiekusių gerų rezultatų romų įtraukties srityje, dalijimasis patirtimi ir gerąja praktika su tomis valstybėmis, kurios dar turi šią problemą;
102. pripažįsta, kad sudėtingas kanceliarinis darbas gali būti kliūtis projektų rengėjams; pabrėžia, kad reikia paspartinti su paramos suteikimo procedūrų supaprastinimu susijusį darbą; pabrėžia, kad šioje srityje nepakankamai panaudojamos Europos lėšos;
103. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.

Globalizacijos laikotarpio pramonės politika

P7_TA(2011)0093

2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl globalizacijos erai pritaikytos pramonės politikos (2010/2095(INI))

(2012/C 199 E/16)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo XVII antraštinės dalies 173 straipsnį (buvęs Europos bendrijos steigimo sutarties 157 straipsnis), kuriame aptariama ES pramonės politika ir, be kita ko, minimas Sąjungos pramonės konkurencingumas,
- atsižvelgdamas į Komisijos 2010 m. spalio 28 d. komunikatą „Integruota globalizacijos eros pramonės politika. Didžiausias dėmesys – konkurencingumui ir tvarumui“ (COM(2010)0614),

2011 m. kovo 9 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į savo 2010 m. birželio 16 d. rezoliuciją dėl strategijos „2020 m. Europa“ ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. birželio 15 d. rezoliuciją dėl Bendrijos inovacijų politikos besikeičiančiame pasaulyje ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. rugsėjo 23 d. Komisijos komunikatą „Pasirenkime ateičiai. Bendrosios didelio poveikio technologijų strategijos plėtotė ES“ (COM(2009)0512),
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. gegužės 22 d. rezoliuciją dėl pramonės politikos laikotarpio vidurio peržiūros: ES augimo ir darbo vietų kūrimo strategijos dalis ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 14 ir 15 d. neoficialaus Konkurencingumo tarybos posėdžio rezultatus,
- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 1 ir 2 d. Konkurencingumo tarybos 2999-ojo posėdžio išvadas,
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 4 d. Komisijos komunikatą „Žaliavų iniciatyva – įgyvendinant svarbiausius poreikius užtikrinti ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą Europoje“ (COM(2008)0699),
- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 3 d. Komisijos komunikatą „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020),
- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 6 d. Komisijos komunikatą Strategijos „Europa 2020“ pavyzdinė iniciatyva „Inovacijų sąjunga“ (COM(2010)0546),
- atsižvelgdamas į Komisijos Įmonių ir pramonės GD 2010 m. balandžio 26 d. dokumentą „ES gamybos pramonė. Kokie yra kitų metų uždaviniai ir galimybės?“,
- atsižvelgdamas į Komisijos darbo dokumentą „SVA įgyvendinimo ataskaita“ (COM(2009)0680),
- atsižvelgdamas į 2008 m. liepos 16 d. Komisijos komunikatą dėl tvaraus vartojimo bei gamybos ir tvarios pramonės politikos veiksmų plano (COM(2008)0397),
- atsižvelgdamas į Komisijos užsakymu parengtą 2008 m. lapkričio mėn. pranešimą „Skatinti aplinkai naudingus naujoviškus verslo modelius“,
- atsižvelgdamas į 2007 m. liepos 4 d. Komisijos komunikatą „Pramonės politikos vidurio laikotarpio peržiūra. ES augimo ir darbo vietų kūrimo strategijos dalis“ (COM(2007)0374),
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto pranešimą ir į Tarptautinės prekybos komiteto, Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto, Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto ir Regioninės plėtros komiteto nuomones (A7–0022/2011),

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0223.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0209.

⁽³⁾ OL C 279 E, 2009 11 19, p. 65.

2011 m. kovo 9 d., trečiadienis

- A. kadangi pasaulinė ekonomikos krizė paveikė Europos pramonę ir apsunkino jos prisitaikymą prie globalizacijos, klimato kaitos, išteklių išsekimo, demografinių pokyčių ir perėjimo į žiniomis ir našumu paremtą pramonę iššūkių, turinčių įtakos pramonės plėtrai, darbo rinkai ir ateities perspektyvoms,
- B. kadangi tam, kad galėtų įveikti krizės padarinius ir spręsti šias problemas, ES reikia tokios pramonės politikos koncepcijos, kurioje būtų suderintas konkurencingumas, tvarumas ir tinkamas darbas ir kuria kartu būtų skatinama ekonomika, didinamas užimtumas, mažinamas aplinkos niokojimas ir gerinama gyvenimo kokybė,
- C. kadangi pramonės politiką Europoje gali lydėti sėkmė tik tuo atveju, jei ji bus tvirtai susieta tiek su nauja finansų sektoriaus struktūra, kuria skatinamos investicijos ir užkertamas kelias spekuliacijoms, tiek su makroekonominė politika, pagal kurią ES fiskalinė, ekonomikos ir biudžeto politika vykdoma siekiant tvaraus vystymosi ir užimtumo,
- D. kadangi kai kurios Europos pramonės šakos dėl nesąžiningos trečiųjų šalių konkurencijos nuolat patiria krizę, ypač darbo santykių, aplinkos ir intelektinės bei pramoninės nuosavybės apsaugos srityse,
- E. kadangi Europos pramonė susiduria su vis didėjančia pasauline pramoninių ir augančios ekonomikos šalių, pvz., Kinijos, Indijos ir Brazilijos, konkurencija prieigos prie išteklių, technologinių inovacijų bei kvalifikuotos darbo jėgos srityse, taip pat su kryptinga ir ambicinga šių šalių pramonės ir inovacijų politika,
- F. kadangi ES strategija, skirta skatinti:
- didelius ir kvalifikuotus žmogiškuosius išteklius, turinčius didelių kūrybinių galimybių ir aktyviai dalyvaujančius inovacijose ir technologijų plėtroje,
 - naujas ir novatoriškas pridėtinę vertę kuriančias technologijas, procesus ir sprendimus,
 - pagal tvaraus vystymosi poreikius vykdomus mokslinius tyrimus ir technologijų plėtrą,
 - efektyviai tiekimo grandinę kokybiškoms prekėms gaminti ir paslaugoms teikti,
 - efektyvesnį gamybos ir valdymo sistemų organizavimą,
 - apskritai našesnę išteklių naudojimą, dėl kurio mažėja tarša anglies junginiais,
 - ekonomiškai efektyvius ir tvarius transportavimo būdus,
 - automatizuotą ir efektyvią logistiką ir aukštos kokybės infrastruktūrą,
 - sutelktą ir visapusiškai veiksmingą bendrą vidaus rinką,
 - vienodas prekybos ryšių su trečiosiomis šalimis sąlygas,

yra vienintelė priemonė siekiant padidinti Europos pramonės tvarumą bei konkurencingumą ir taip išsaugoti jos pirmavimą pasaulyje,

2011 m. kovo 9 d., trečiadienis

- G. kadangi dėl besivystančių šalių pramoninės bazės augimo ir dėl didžiųjų konkurencijų, pvz., JAV, Japonijos ir Kinijos, vykdomos veiksmingos ir aktyvios pramonės politikos, kuri remiama didelėmis investicijomis į svarbiausius modernius produktus ir paslaugas, Europos pramonės pasauliniam pirmavimui kyla vis didesnis pavojus, labai svarbu išlaikyti ir didinti Europos pramonės konkurencingumą ir išsaugoti jos, kaip tvaraus ekonomikos augimo ir užimtumo Europoje skatintojos, vaidmenį,
- H. kadangi pramonės pažangą įmanoma remti derinant tinkamas bendrąsias sąlygas, protingą, į ateitį orientuotą ir tikslinį reguliavimą bei rinkos skatinimą, paremtą tiksliais rinkos pokyčių prognozėmis, palaikant pasaulines ekologiškų, tvarių ir naujoviškų gamybos būdų, prekių paskirstymo ir vartojimo tendencijas,
- I. kadangi bendra investicijas į pramonę ir paslaugas skatinanti politika turėtų būti makroekonominis ES prioritetas, ypač šiuo krizės laikotarpiu, kai investicinės išlaidos (ypač jų bendras, o ne produktyviai naudojamas kiekis) mažinamos pirmiausia; kadangi valstybės narės, ES ir regionų bei vietos valdžios institucijos turėtų pačios nustatyti tikslus, susijusius su viešosiomis investicijomis (t. y., kokia visų viešųjų išlaidų dalis turėtų būti skiriama investicijoms), taip pat juos nustatyti ir griežto taupymo planuose,
- J. kadangi ambicingos ES pramonės politikos pagrindas turi būti stipri vidaus rinka tiek ES vidaus, tiek išorės aspektų atžvilgiu; kadangi, atsižvelgiant į tai, būtina derinti visas pramonės politikos priemones (pvz., mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros politiką, regioninę politiką, konkurencingumo politiką, reguliavimo suvienodinimo ir prekybos politiką) siekiant išnaudoti globalizacijos galimybes ir spręsti dėl jos kylančias problemas,
- K. kadangi nustatyta, kad Europoje pramonė nyksta, ir dėl šios priežasties bei dėl plintančios globalizacijos ir didelės konkurencijos su greitai besivystančiomis šalimis mūsų technologinei ir ekonominei padėčiai gresia pavojus,
- L. kadangi reikia gerokai sumažinti įmonėms užkrautą biurokratinę naštą ir remiantis geresnės teisėkūros principais supaprastinti jų teisinę ir reguliavimo aplinką,
- M. kadangi pasauliniai žaliavų ir išteklių poreikiai nuolat auga ir dėlto kyla nerimas dėl galimų tiekimo sutrikimų,
- N. kadangi, remiantis Vokietijos statistikos tarnybos duomenimis, iki 45 proc. visos gaminio kainos sudaro išlaidos medžiagoms, taigi labai svarbu, kad Europos pramonėje būtų racionaliai naudojamos žaliavos ir našiai vartojama energija,
- O. kadangi nepaisant kai kurių valstybių narių pasiektų rezultatų ES prarado dalį rinkos; kadangi ES neužima tos vietos, kuri jai turėtų tekti aukštųjų technologijų sektoriuje, ypač naujų informacinių ir ryšių technologijų (NIRT) srityje (JAV šioje srityje sukuriamą 13 proc. pridėtinės vertės, ES – 5 proc.); kadangi ES gamybos pramonės našumo augimo tempai mažėja,
- P. kadangi gamybos pramonė yra pagrindinis tiek pačios pramonės, tiek kitų ekonomijos sektorių našumo didėjimo šaltinis ir kadangi pramonės inovacijos yra vienas iš svarbiausių veiksnių, skatinančių naujų paslaugų plėtrą, taigi ir ilgalaikį augimą, ypač atsižvelgiant į ES demografines tendencijas,
- Q. kadangi pramonė sudaro esminę ES ekonomikos dalį, nes joje sukuriamą 37 proc. ES BVP (skaičiuojant kartu su susijusiomis paslaugomis), išleidžiama 80 proc. moksliniams tyrimams ir technologijų plėtrai skirtų lėšų ir pagaminama 75 proc. eksporto,

2011 m. kovo 9 d., trečiadienis

- R. kadangi tradicinės ES pramonės šakos yra svarbios ir šiose šakose sukauptos žinios turi būti veiksmingai naudojamos,
- S. kadangi mūsų tarptautinės konkurentės, pvz., Jungtinės Valstijos ir Azijos šalys, pradėjo vykdyti aktyvią pramonės politiką, paremtą didelio masto investicijomis į mokslinius tyrimus ir technologijų plėtrą svarbiausiuose sektoriuose,

Naujas požiūris į tvarią pramonės politiką

1. palankiai vertina tai, kad Komisija strategijoje „Europa 2020 m.“ ir komunikate dėl integruotos ES pramonės politikos pagaliau pripažino gyvybingos pramoninės, o ypač gamybos pramonės, bazės svarbą tvariam ekonomikos augimui ir užimtumui Europoje ir išpareigojo vykdyti socialinės rinkos ekonomikos principu pagrįstą integruotą pramonės politiką;
2. atkreipia dėmesį į Komisijos pasiūlymą dėl integruotos pramonės politikos ir pažymi, kad jame siūloma atkurti ES pramonės konkurencingumą; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad dėl pasaulyje kylančių problemų svarbu, jog Europos pramonės atkūrimo pagrindas būtų našus energijos ir išteklių vartojimas, jei ketinama išlaikyti Europos pramonės konkurencingumą ir ateityje;
3. pabrėžia, kad įvairios Komisijos siūlomos priemonės turi išlikti įperkamos vartotojams, ypač dabartiniu laikotarpiu, kai Europos, ypač naujųjų valstybių narių, ekonomika dar nėra visiškai atsigavusi po giliausios per pastaruosius dešimtmečius krizės;
4. pabrėžia, kad tvarus vystymasis, kaip apibrėžta per 2002 m. Johanesburgo konferenciją, turėtų būti grindžiamas trimis ramsčiais – ekonominiu, socialiniu ir aplinkos apsaugos – ir kad, siekiant konkurencingiausios ekonomikos, pramonės politika turėtų remtis subalansuotu šių veiksnių deriniu;
5. ragina Komisiją ir valstybes nares parengti ambicingą, ekologiniu požiūriu našią ir ekologišką ES pramonės strategiją siekiant visoje ES teritorijoje atkurti gamybos pajėgumus ir sukurti aukštos kvalifikacijos reikalaujančias ir gerai apmokamas darbo vietas ES;
6. pabrėžia, kad reikia ilgalaikio reguliavimo nuspėjamumo ir stabilumo, kuris labai svarbus pramonei planuojant investicijas; ragina Komisiją kartu su Europos Parlamentu ir Taryba parengti išsamią 2020 m. Europos pramonės politikos strategiją, kuria siekiama konkurencingos bei tvarios pramonės ir kurioje nustatomos, pvz., energijos ir išteklių naudojimo našumo, gairės, kad būtų skatinamas ekonomikos augimas, užimtumas ir sykiu klestėjimas Europoje; atsižvelgdamas į tai, apgailestauja, kad Komisijos komunikate nėra pateikta konkrečių pasiūlymų;
7. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad, atliekant šiuo metu svarstomus ES sutarčių pakeitimus, nustatant Europos centrinio banko tikslus užimtumui būtų skiriama tokia pat vieta kaip ir kovai su infliacija;
8. pabrėžia, kad vystymasis neįmanomas be tvirtos ir stiprios pramoninės bazės; mano, kad vystymasis gali būti naudingas siekiant kurti daugiau darbo vietų ir apsaugoti piliečių pragyvenimo lygį;
9. ragina valdžios institucijas mažinti biurokratinę naštą, vengti procedūrų dubliavimo ir padidinti bylų tvarkymo terminų skaidrumą;
10. pabrėžia, kad tai bus įmanoma tik sukūrus žiniomis paremtą ir tvirtą pramoninę bazę turinčią pramonę;

2011 m. kovo 9 d., trečiadienis

11. pažymi, kad norint naujosios tvarios pramonės politikos sėkmės būtinas integruotas tarpsektorinis požiūris, kuris būtų paremtas praktiškais horizontaliosiomis ir sektorių iniciatyvomis, pagrįstas objektyviais ekonominiais argumentais ir kuriame didžiausias dėmesys būtų skiriamas daugeliui sektorių svarbiems bendriems didelės įtakos klausimams bei kuris būtų konkrečiai naudingas verslui ir vartotojams Europos, nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis;

12. atkreipia dėmesį į energijos ir transporto bei panašių sektorių svarbą Europos pramonės sąnaudų struktūrai; laikosi nuomonės, kad šių sektorių konkurencingumas turi būti toliau didinamas juos privatuojant; todėl yra įsitikinęs, kad reikia apriboti viešojo finansavimo, teikiamo liberalizuotose rinkose veikiančioms bendrovėms, lygį ir imtis priemonių siekiant, kad būtų laisvai teikiamos visų rūšių transporto paslaugos;

13. mano, kad deramai atsižvelgiant į išteklių trūkumo ir išsekimo faktą turi būti nustatytos pagrindinės makroekonominės sąlygos, kuriose Europos pramonė galės klestėti; todėl mano, kad Europa turi siekti ne tik skatinti dabartinį konkurencingumą, bet visų pirma užtikrinti konkurencingumą ateityje;

14. mano, kad ES pramonės strategijoje turėtų būti nustatytos strateginės investicijų sritys ir ragina Komisiją ir valstybes nares įtraukti šiuos prioritetus į būsimą finansinę programą, metinius biudžetus ir ES politiką;

15. mano, kad svarbu patvirtinti integruotą pramonės politiką, pagal kurią visų sričių Europos iniciatyvos papildytų bendrą vystymosi tikslą, o ne jam prieštarautų;

16. ragina Komisiją skubiai baigti kurti ES vidaus rinką, nes tai būtina konkurencingos pramonės ir inovacijų sąlyga;

17. pabrėžia, kad sąžininga konkurencija ir atviros rinkos itin svarbios tam, kad atsirastų naujos ir dinamiškos pramonės šakos;

18. yra įsitikinęs, kad ne tik viešasis sektorius, bet, visų pirma, privatusis sektorius atliks svarbų vaidmenį investuodamas į restruktūrizavimą ir naujų pramonės sektorių plėtrą, taip užtikrinant darbo vietų kūrimą ir perėjimą prie našiai išteklius naudojančios ir mažai anglies junginių išmetančios ekonomikos; taigi mano, kad siekiant skatinti šias privačias investicijas itin svarbu nustatyti tinkamą teisinę aplinką;

19. pabrėžia, kad siekiant naujos, integruotos politikos, reikalingas labai veiksmingas bendradarbiavimas Komisijoje ir įvairių Komisijos politikos krypčių darbu; ragina Komisiją šiuo tikslu įsteigti nuolatinę pramonės politikos darbo grupę, kuri būtų atsakinga už dabartinės naujos integruotos Europos pramonės politikos strategijos krypčių ir priemonių derinimą ir pritaikymą bei jų įgyvendinimo stebėseną;

20. ragina Komisiją atliekant poveikio vertinimą (konkurencingumo testus) ir *ex ante* (*ex post*) vertinimus (tinkamumo patikras) daugiau dėmesio skirti konkurencingumo aspektams ir kuo greičiau įgyvendinti šią esminę išmaniojo reglamentavimo dalį visose Komisijos tarnybose; pabrėžia, kad tvarumas yra svarbus, norint užtikrinti konkurencingumo tęstinumą ir našiai išteklius naudojančią bei mažai anglies junginių išmetančią ekonomiką;

21. pabrėžia, kad Europos Sąjunga galėtų sukurti konkurencingiausią pramonę pasaulyje, be kita ko:

— taikydama naujus kokybės ir veiksmingumo reikalavimus,

— spartindama naujų produktų patekimą į rinką naudojant aukšto lygio IRT analizės, projektavimo, gamybos ir techninės priežiūros priemones, metodus ir procesus,

2011 m. kovo 9 d., trečiadienis

— palengvindama mažų ir vidutinių įmonių (MVĮ) ir įrangos sektoriaus vystymąsi tiekimo grandinėje,

— ryžtingiau stengdamasi užtikrinti teigiamą civilinių ir karinių mokslinių tyrimų sąveiką;

22. remia Komisijos iniciatyvą, nurodytą jos komunikato 3 punkte, nuosekliai analizuoti būsimų teisės aktų poveikį pramonės politikai ir įvertinti šių teisės aktų įgyvendinimą, taip pat pabrėžia, kad reikia įtraukti socialinius partnerius ir pasiekti kuo didesnio skaidrumo;

23. pabrėžia, kad nauja, tvari ES pramonės politika gali būti veiksminga tik tada, jeigu ji bus vykdoma ją glaudžiai derinant su valstybių narių pramonės politika, ir todėl ragina Komisiją 2011 m. imtis pagal Lisabonos sutarties 173 straipsnio 2 dalį galimų iniciatyvų, pasitelkiant rekomendacijas, rodiklius, geriausių esamų praktikos pavyzdžių ir technologijų mainus ir sklaidą, stebėsenos ir vertinimo procedūras;

24. ragina Komisiją kartu su Europos Parlamentu ir Taryba parengti naują sistemą, kurią taikant įvairių valstybių narių bendrovės galėtų ir būtų skatinamos veiksmingiau dirbti kartu nustatydamos ir įgyvendindamos jų pramonės srities prioritetus; mano, kad tai padidins Europoje pagamintų produktų konkurencingumą ir leis geriau reaguoti į kintančias pasaulinės rinkos sąlygas;

25. yra įsitikinęs, kad naujos, tvarios pramonės politikos sėkmė priklauso nuo to, ar bus įtraukti visi suinteresuoti subjektai, įskaitant socialinius partnerius, regionines bei vietos valdžios institucijas, MVĮ atstovus ir pilietinę visuomenę; ragina Komisiją visose srityse ir įgyvendinant visas priemones nustatyti aiškų partnerystės principą; tai taip pat apima ir bendrą numatytos pažangos stebėjimą ir vertinimą, o tuo pačiu ir strategijų, priemonių ir programų peržiūrą;

26. mano, kad globalizacijos erai pritaikytos ES pramonės politikos tikslai gali būti pasiekti tik tuo atveju, jeigu ją įgyvendinant bus atsižvelgta į tai, koku mastu Bendrijos politikos kryptys bus pritaikytos ateities iššūkiams, su kuriais susiduria ir ateityje susidurs Europos regionai ir jų vietos pramonė, ir tik tuomet, jei vykdant atitinkamą Europos politiką padidės MVĮ, kurios yra pagrindinė Europos pramonės varomoji jėga, efektyvumas ir konkurencingumas; šiuo požiūriu pabrėžia, kad būtina toliau regioniniu aspektu analizuoti ekonominių, demografinių, klimato ir energetikos pokyčių poveikį, atsižvelgiant į galimus regionų raidos netolygumus, kuriuos lems šie iššūkiai taip darydami poveikį nuosekliai ES pramonės šakų augimui; pabrėžia, kad regionai atlieka svarbiausią vaidmenį skatinant didesnę pramonės ekologiškumą ir atsinaujinančių energijos šaltinių vystymą;

27. nurodo, kad pramonės politika didele dalimi priklauso nuo ES pramonės apsaugos nuo nesąžiningos trečiųjų šalių konkurencijos;

28. ragina Komisiją kuo greičiau parengti išsamų šios strategijos įgyvendinimo stebėsenos tvarkaraštį ir pateikti metinę pažangos ataskaitą; be to, mano, kad Komisijai derėtų kasmet naujai įvertinti šių gairių ir iniciatyvų veiksmingumą, kad būtų galima nustatyti jų įgyvendinimo metu iškilusias problemas, taip pat nustatyti papildomus tikslus, siekiant užtikrinti nuolatinę ES pramonės politikos pažangumą;

29. nurodo, kad internacionalizacija yra vienas iš pagrindinių įmonių konkurencingumo veiksnių, todėl ragina Komisiją labiau stengtis kiek įmanoma plačiau skleisti įvairiuose paramos verslui tinkluose įgytas žinias, kad internacionalizacijos procese esančios bendrovės galėtų šiomis žiniomis pasinaudoti;

30. pabrėžia, kad visos Europos masto struktūros ir infrastruktūros, siekiančios apjungti šaltinius ir išteklius, galėtų įgyvendinti pasaulinėje rinkoje konkurencingą Europos masto pramonės modelį;

2011 m. kovo 9 d., trečiadienis

Finansavimas

31. ragina numatyti plataus užmojo finansavimą pramonės politikai ir infrastruktūros objektams (be kita ko, mokslinių tyrimų ir energetikos, telekomunikacijų ir transporto (TEN) infrastruktūrai) – viešosioms paslaugoms, sudarančioms bendrovių veiklos terpę; mano, kad šiuo tikslu itin svarbu išleisti ES obligacijas (euroobligacijas arba projektų obligacijas), kad Sąjunga galėtų finansuoti inovacijas, infrastruktūrą ir reindustrializaciją;

Inovacijos

32. pabrėžia, kad inovacijos yra pagrindinė pramonės politikos ir ekonomikos augimo varomoji jėga ir kad visos inovacijos remiančios iniciatyvos:

- turi būti pagrįstos išsamia inovacijos sąvoka, kuri apimtų gaminius ir gamybos sistemas, paslaugas, mokymus, procesus, organizavimą, kokybę, valdymą, sklaidą ir apsaugą,
- turi atsižvelgti į trečiosiose šalyse vykdomą politiką ir nustatyti tinkamus kai kurių mūsų vidaus politikos kryptį, pvz., pagal kurias reglamentuojama valstybės pagalba moksliniams tyrimams, technologijų plėtrai ir inovacijoms, pakeitimus,
- turi, be kita ko, apimti produktų ir paslaugų projektavimą, gamybą bei sudėtį visoje procesų ir pridėtinės vertės grandinėje, teikiant paramą iki pat etapų prieš patiekiant produktą rinkai,
- turi būti nešališkos technologijų atžvilgiu,
- turi būti pirmiausiai skirtos aplinkai, kuri būtų palanki bendrovėms investuoti į mokslinius tyrimus ir technologijų plėtrą bei inovaciją, sukurti, numatant efektyvias finansavimo priemones ir didesnį atitinkamų subjektų bendradarbiavimą sektorių viduje ir tarp įvairių sektorių, taip pat vertės grandinėse, mokslinių tyrimų institutuose ir universitetuose,
- turi skirti pagrindinį dėmesį gamybos vaidmeniui inovacijos etape, jei visa pramonės gamyba bus perkelta į kitas pasaulio dalis, žinių gamyba Europoje neteks savo pagrindo ir bus taip pat perkelta, nes teoriškai sukurtos idėjos negali būti iš karto išbandytos praktikoje,
- turi skatinti kūrybingumą ir darbuotojais paremtą inovaciją viešosiose ir privačiose organizacijose;

33. pabrėžia, kad reikia aiškiau atskirti mokslinius tyrimus ir inovaciją, nes šios sritys, nors ir glaudžiai susijusios, turi skirtingus tikslus, priemones, intervencijos būdus ir darbo metodus: moksliniai tyrimai, kuriuos įmonės vykdo savo pačių augimo labui, turėtų kurti naujas žinias ir savo prigimtimi turėtų būti bandomieji, nepriklausomi ir susiję su rizika; priešingai, inovacijos tikslas – kurti naujus produktus, naujas paslaugas ir naujus procesus, turinčius tiesioginį poveikį rinkai, visuomenei ir pačių įmonių veiklai;

34. be kita ko, mano, kad kriterijų ir standartų nustatymas pasirodė esąs svarbi inovacijos ir tvaraus konkurencingumo skatinimo varomoji jėga keletose pramonės sektorių; ragina stiprinti Europos standartizacijos sistemą, taikant priemones, kuriomis skatinamas supaprastinimas, skaidrumas, sąnaudų mažinimas ir suinteresuotų subjektų dalyvavimas;

35. atkreipia dėmesį į tai, kad reikalingas geresnis valstybių narių veiklos koordinavimas ir glaudesnis įmonių bendradarbiavimas naudojantis verslo grupėms, tinklais ir kompetencijos centrais;

36. pabrėžia, kad ES konkurencingumas labai priklauso nuo inovacinių pajėgumų, mokslinių tyrimų ir technologijos plėtros įstaigų bei inovacijos ir gamybos procesų sąsajos;

2011 m. kovo 9 d., trečiadienis

37. ragina, kad moksliniams tyrimams, kaip prioritetui, kitą finansavimo laikotarpį po 2013 m. (pagal 8-ąją bendrąją mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros programą), būtų skirta gerokai daugiau lėšų (ES tikslas – 3 proc. BVP moksliniams tyrimams ir technologijų plėtrai, 1 proc. BVP viešosiomis lėšomis), kad Europos pramonė išliktų technologinės pažangos priešakyje ir išsaugotų savo konkurencingumą pasauliniu mastu, taigi privačios investicijos būtų veiksmingai naudojamos; nurodo, kad, greta stipriai į inovacijos procesus, vadybą, organizavimą ir darbuotojų dalyvavimą inovacijoje orientuotų mokslinių tyrimų, reikalingi pagrindinių technologijų tyrimai; be to, pabrėžia, kad reikia supaprastinti administracines procedūras ir procedūras, kurių laikantis galima gauti finansavimą;

38. nurodo, kad didėjantys regionų mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros potencialo skirtumai yra problema, kuri turi būti sprendžiama ne tik vykdant sanglaudos politiką, bet ir įgyvendinant mokslinių tyrimų bei inovacijų politiką; taigi ragina, papildant moksliniams tyrimams skiriamą finansavimą, perskirstyti toms pačioms veiklos programoms skirtas lėšas, siekiant remti naujoves ir palengvinti mokslinių tyrimų rezultatų panaudojimą visuomenei skirtuose komercinio pobūdžio produktuose;

39. nurodo, kad ženklus investicijų į mokslinius tyrimus ir technologijų plėtrą (MTTP) padidėjimas itin svarbus, kad ES pramonė galėtų išlikti lydere technologijų srityje ir išsaugotų savo konkurencingumą pasauliniu mastu atsinaujinančių energijos išteklių ir transporto efektyvumo bei pan. srityse; atkreipia dėmesį į tai, kad, siekiant paramos didesnėms privačioms MTTP investicijoms, būtinos veikiančios novatoriškų produktų rinkos ir stabili investicinė aplinka; laikosi nuomonės, kad siekiant geriau išnaudoti privačias investicijas bei paskatinti bendradarbiavimą būtinas didesnis viešasis mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros finansavimas ir kad aktyvesnio pramonės dalyvavimo būtina sąlyga – viešojo finansavimo procedūrų, ypač ES bendrųjų programų, supaprastinimas;

40. vis dėlto pripažįsta, jog siekiant, kad Europa galėtų pasiekti investicijų lygį, būtiną tam, kad inovacija taptų varomąją ekonominio augimo jėga, privatus sektorius turi didinti savo mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros finansavimą; taigi ragina Komisiją ištirti kliūtis, trukdančias Europos įmonėms investuoti tokiu mastu, kuris būtų tolygus trečiųjų šalių įmonių, pvz., JAV, investicijoms, taip pat imtis atitinkamų teisėkūros ir ne teisėkūros priemonių, kurios laikomos reikalingomis;

41. mano, kad bendros technologijų iniciatyvos (pvz., „Švarus dangus“) yra labai naudingos priemonės nukreipiant valstybių narių, ES ir privataus sektoriaus lėšas novatoriškiems projektams, turintiems stiprų antrinį poveikį; ragina toliau skirti lėšų esamiems projektams, kad juos būtų galima užbaigti, ir mano, kad labai svarbu vystyti naujus projektus perspektyviuose sektoriuose (pvz., biotechnologijų, nanotechnologijų, kosmoso, atsinaujinančių energijos išteklių, naujų transporto priemonių ir naujų medžiagų srityse);

42. ragina nuosekliai naudoti ir stiprinti esamas mokslines ir technologines kvalifikacijas valstybėse narėse, ypač didelio poveikio technologijų (angl. *key enabling technologies*) srityje;

43. teigiamai vertina tai, kad įsteigta aukšto lygio ekspertų grupė didelio poveikio technologijoms (DPT) skirtai bendrai ilgalaikiai strategijai ir veiksmų planui parengti, kad būtų galima visapusiškai išnaudoti DPT galimybes;

44. atkreipia dėmesį į Rizikos pasidalijimo finansinės priemonės (angl. RSFF), kaip svarbios Europos investicijų banko teikiamo moksliniams tyrimams, technologijų plėtrai ir inovacijoms skirto finansavimo formos, sėkmę; primygtinai ragina Komisiją didelio rizikingumo novatoriškiems projektams ir projektams, kuriuose dalyvauja tinkamos MVĮ, skirti žymiai daugiau lėšų, be kita ko, numatant nuolat papildomą inovacijų finansavimą iš ERPF išteklių, taip pat skatinti šiems projektams skirtas tiesiogines privačias investicijas ir novatoriškas jų finansavimo priemones; be to, pabrėžia, kad svarbu mažinant biurokratinę našą didinti MVĮ prieigą prie inovacijos programų;

45. yra susirūpinęs dėl to, kad įmonės neaktyviai naudojasi struktūrinių fondų lėšomis, kad galėtų finansuoti novatoriškus projektus; mano, kad administruojančios institucijos turėtų sutelkti pastangas siekdamos geriau informuoti įmones apie veiklos programas ir suteikti joms visą reikalingą pagalbą jų projektams vykdyti;

46. ragina Komisiją surinkti duomenis apie geriausią esamų ir planuojamų finansavimo sistemų, fiskalinių priemonių ir finansinių paskatų, skirtų inovacijai skatinti, praktiką, taip pat ragina kasmet atnaujinti informaciją apie šias priemones ir įvertinti jų veiksmingumą;

2011 m. kovo 9 d., trečiadienis

47. ragina apsvarstyti galimybę numatyti naujas, alternatyvias priemones ES įmonėms, ypač MVĮ, skiriamo finansavimo stygiaus problemai spręsti; mano, kad tokios priemonės turi:

- būti paremtos viešojo ir privataus sektorių partnerystėmis, padalinančioms riziką privatiems ir viešiesiems investuotojams,
- užtikrinti, kad viešosios investicijos turėtų kuo didesnę svertą poveikį, t. y. jos turi paskatinti dideles privačias investicijas,
- atsižvelgti į novatoriškų MVĮ, kurios neturi nuosavo kapitalo ar turto, kuris reikalingas siekiant gauti finansavimą skolinantis, specifinius poreikius,
- skatinti Europos mokslinių tyrimų rezultatų komercinį naudojimą ir technologijų perdavimą MVĮ, taip pat
- remti Europos investicijų banko veiksmus,

be to, jos turi būti taikomos šių priemonių pavidalu:

- per Europos inovacijų finansavimo fondą (EIF), kurio vaidmuo būtų rizikingų kapitalo investicijų principu teikiamos investicijos įmonės veiklos pradžios ir vystymo etapams,
- per Europos patentų fondą, skirtą palengvinti technologijų perdavimą iš mokslinių tyrimų centrų į įmones, ypač novatoriškas MVĮ,
- per palankesnėmis nei rinkos sąlygomis teikiamas paskolas;

48. pripažįsta, kad ES problema – mažiau jaunų pirmaujančių naujovių kūrėjų didelio mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros intensyvumo sektoriuose, ypač biotechnologijų ir interneto srityse; taigi pabrėžia poreikį skatinti jų vystymąsi šalinant naujuose sektoriuose jiems kylančias specifines kliūtis, taip pat atidžiai stebint naujas novatoriškas rinkas, pritaikant politikos priemonių derinį jų specifiniams poreikiams;

49. ragina Komisiją sukurti įmonėms palankią aplinką veiklos pradžios ir papildomos veiklos pradžios etapais, teikiant konkrečiam atvejui priderintas paslaugas, kurios leistų jauniems verslininkams įveikti kliūtis, tradiciškai trukdančias užsiimti nauja produktyvia veikla (infrastruktūros kliūtis, prieigos prie informacijos, paslaugų kainos, intelektinės nuosavybės valdymo problemas);

50. be to, ragina ES reaguoti į Europos rizikingų kapitalo investicijų rinkos susiskaidymą pasiūlant ES planą dėl Europos masto fondų steigimo;

51. pabrėžia, kad investicijos į mokslinius tyrimus ir technologijų plėtrą bei inovacijas galėtų būti skiriamos taikant nacionalines mokesines paskatas ir užtikrinant prieigą prie specializuoto finansavimo, pvz., rizikos kapitalo;

52. ragina ir toliau skatinti tvaraus vystymosi technologijas, kaip tai buvo pradėta daryti pagal Aplinkosaugos technologijų veiksmų planą (ATVP), tarpusavyje susiejant mokslinių tyrimų, aplinkosaugos ir ekonomines strategijas, taip pat ragina numatyti plataus užmojo planą, kuris pratęstų ATVP ir kurį įgyvendinant būtų sujungtos mokslinių tyrimų, švietimo, mokymo ir pramonės pastangos, taip pat ragina skirti pakankamai finansinių išteklių jo įgyvendinimui; pabrėžia, kad reikia didinti lėšas, skirtas Strateginiam energetikos technologijų planui (SET planui);

2011 m. kovo 9 d., trečiadienis

53. ragina pramonę dalyvauti diegiant ekologines inovacijas siekiant sukurti daugiau darbo vietų; todėl pažymi, kad norint sėkmingai strategiją, kuria siekiama plėtoti išteklių požiūriu veiksmingą ekonomiką ir tvarios pramonės šakas, bus itin svarbu informuoti verslininkus apie naujas verslo galimybes;

54. siūlo taip pat apsvarstyti kitas galimas finansavimo, skirto novatoriškoms technologijoms vystyti, formas sutelkiant įvairius skirtingų lygmenų (Europos, nacionalinio ir vietos) suinteresuotus subjektus, taip pat pasinaudojant įvairiomis priemonėmis, įskaitant viešojo ir privataus sektorių partnerystes ir rizikingų kapitalo investicijų subjektus;

55. ragina ypatingą dėmesį skirti paramai inovacijoms, kurias atliekant našiai ir tvariai naudojamos žaliavos;

56. primena, kad viešieji pirkimai Europos Sąjungoje sudaro 17 proc. BVP, atlieka svarbų vaidmenį Europos bendrojoje rinkoje ir skatina inovacijas; pažymi, kad valstybės konkurentės, tokios kaip Kinija ir JAV, yra užsibrėžusios ambicingus tikslus per viešuosius pirkimus įsigyti naujoviškų ir ekologiškų prekių; ragina valstybes nares ir Komisiją reikiama atvejais supaprastinti ir tobulinti ES viešųjų pirkimų taisykles, kartu laikantis taisyklių dėl skaidrumo, nešališkumo ir nediskriminavimo; ragina Komisiją teikti informaciją apie esamas galimybes į kvietimą teikti paraiškas pagal dabartines ES viešųjų pirkimų taisykles įtraukti novatoriškus ir tvarius kriterijus pagal strategiją „2020 m. Europa“, taip pat skatinti šių galimybių išnaudojimą; pabrėžia, kad itin svarbu užtikrinti prieigos prie išorės viešųjų pirkimų rinkų abipusiškumą, kad ES įmonės galėtų sąžiningomis sąlygomis konkuruoti tarptautiniu mastu;

57. atkreipia dėmesį į tai, kad ikiprekybiniai viešieji pirkimai gali būti lemtingas pradinis postūmis naujoms rinkoms kurti inovacines ir ekologiškas technologijas ir gali taip pat padėti pagerinti viešųjų paslaugų veiksmingumą ir kokybę; ragina Komisiją ir valstybes nares pagerinti bendravimą su viešosiomis valdžios institucijomis esamų galimybių, susijusių su ikiprekybiniais viešaisiais pirkimais, klausimais;

58. mano, kad reikėtų pakankamai įvertinti viešųjų pirkimų svarbą skatinant sukurti inovacinę pramonės pagrindą; taigi ragina valstybes nares išnaudoti visą ikiprekybinių viešųjų pirkimų potencialą kaip inovacijų skatinimo ir MVĮ dalyvavimo viešuosiuose pirkimuose gerinimo priemonę, kuri padeda nustatyti ir veiksmingai skatinti Europos verslo eksperimentines rinkas;

59. ragina Komisiją dėti daugiau pastangų siekiant užkirsti kelią žinių perdavimui iš ES į visas pasaulio šalis, ypač į Kiniją, kuri retai atsako tuo pačiu;

Ištekliai

60. mano, kad ekonominis augimas gali ir turėtų būti atsietas nuo didesnio išteklių naudojimo;

61. yra įsitikinęs, kad žymiai efektyvesnis išteklių, pvz., žaliavų, pagalbinių medžiagų ir atsargų, panaudojimas stiprina Europos pramonės konkurencinę padėtį pasaulyje, ir todėl ragina Komisiją remiantis savo komunikatu dėl išteklių naudojimo strategijos (COM(2005)0670) pasiūlyti prioriteto tvarka, priimant veiksmų planą arba, prireikus, direktyvą dėl išteklių našumo, nustatyti plataus užmojo ES išteklių našumo politiką; mano, kad tai apima šiuos aspektus:

— aiškos išteklių apibrėžties atsižvelgiant į visus jų aspektus nustatymą,

— aiškių „nuo lopšio iki lopšio“ modelio rodiklių, skirtų išteklių produktyvumo priežiūrai, parengimą ir, prireikus, tolesnį atitinkamų standartų ir gairių tobulinimą, taip pat naujų metodų prototipų kūrimą,

2011 m. kovo 9 d., trečiadienis

- tikslinių rodiklių ir priemonių, kurios padėtų gerinti ES išteklių produktyvumą, ilgalaikiškumą, pakartotinį panaudojimą, perdirbimą bei pakartotinį apdirbimą, nustatymą, taip pat uždaro ciklo pramoninės gamybos sistemų sukūrimą,
- paramą mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros veiklai siekiant pagerinti gaminių ir jų sudėtinių medžiagų perdirbimo galimybes, taip pat paramą mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros veiklai siekiant sukurti uždarus gamybos procesus, užtikrinančius kuo mažesnius atliekų ir sunaudotos energijos srautus,
- naujų metodų, pvz., susitarimų dėl išteklių, prototipų vystymą,
- geriausių praktinių sprendimų sklaidą ir efektyvaus išteklių naudojimo tinklų, ypač skirtų tiekimo grandinėms ir MVI, skatinimą bei efektyvaus produkto, kuriais tobulinamas gamybos procesas, naudojimo agentūras,
- MVI palankaus įmonių tvarumo ataskaitos, kurioje analizuojamas „ekologinis bagažas“ ir taip sutaupoma lėšų bei padidinamas įmonių konkurencingumas, be to, kartu pateikiamos, standartizuojamos savanoriškos aplinkosaugos vadybos sistemos (pvz., ISO 14001 ar EMAS) ir skatinamas jų naudojimas, standarto parengimą,
- nacionalinių iniciatyvų dėl žaliavų įtraukimą ir atsižvelgimą į jas;

62. pabrėžia, kad Europos pramonės vystymosi galimybėms nepaprastai svarbu užtikrinti apsirūpinimo žaliavomis, ypač strateginiais ištekliais ir retaisiais metalais, galimybes, ir todėl ragina Komisiją 2011 m. pirmame pusmetyje pateikti plataus užmojo išsamią žaliavų strategiją, kuri neturėtų apsiriboti svarbiausiomis žaliavomis, nustatytomis ES Komisijos, ir turėtų apimti:

- reguliariai atliekamus numatomos žaliavų ir retųjų metalų paklausos, svarbos ir grėsmių tiekimui poveikio (įskaitant galimą stygių, kainų didėjimą ir t. t.), taip pat pasekmių ES ekonomikai apskritai ir verslui konkrečiai vertinimus, nuolat atnaujinant stebimų žaliavų ir retųjų metalų sąrašą;
- produkcijos iš trečiųjų šalių prognozių ir pasaulio žaliavų rinkų veikimo sąlygų stebėseną,
- intensyvesnį žaliavų utilizavimą ir pakartotinį naudojimą taikant: plataus užmojo, bet tikroviškų perdirbimo taisyklių, planų, standartų ir paskatų nustatymą ir įgyvendinimą, griežtą pagrindų direktyvos dėl atliekų bei atliekų, kurios gali būti naudojamos žaliavoms, utilizavimo ir eksporto taisyklių įgyvendinimą, taip pat tinkamą paramą moksliniams tyrimams (derėtų paprašyti Komisijos apsvaistyti galimybę šiam tikslui toliau naudoti gamintojo atsakomybės koncepciją),
- mokslinių tyrimų stiprinimą retųjų žaliavų pakaitalų srityje, išteklių, apibrėžiamų kaip retosios žaliavos, įvertinimą ir šių žaliavų tiekimo strategijos parengimą,
- optimalų ES turimų žaliavų panaudojimą ir geresnę prieigą prie jų, tam, be kita ko, reikia kuo greičiau sukurti Europos geologinę informacinę sistemą ir bendrą duomenų bazę, kurioje būtų pateikta ES turimų žaliavų, mineralų ir perdirbamų gamtinių išteklių apžvalga,
- nešališko sąžiningais laisvos prekybos susitarimais bei strategine partneryste paremtą žaliavų tiekimo užtikrinimą, taip pat naujų partnerystės susitarimų su trečiosiomis šalimis sudarymą siekiant užtikrinti pakankamą tiekimą, tačiau tik tais atvejais, kai tai visapusiškai suderinama su ekonominės partnerystės susitarimuose numatytais vystymosi tikslais,

2011 m. kovo 9 d., trečiadienis

- intensyvesnį keitimąsi nuomonėmis dėl prieigos prie žaliavų vykstant dvišaliams dialogams su partneriais, pvz., su Japonija ir JAV, taip pat su pagrindinėmis žaliavomis aprūpinančiomis šalimis, pvz., Kinija ir Rusija,
- kai pagrįsta – pastangas pasitelkus PPO išspręsti ginčus dėl Europos pramonei strategiškai svarbių žaliavų,
- reguliary ir aktyvesnį dialogą dėl žaliavų ir retųjų elementų su Afrikos šalimis,
- konsultacijų su trečiosiomis šalimis, dėl kurių politikos iškraipoma tarptautinė žaliavų rinka, inicijuojamą siekiant, kad nebūtų imamasi diskriminacinės politikos, kuri kenkia rinkos ekonomikai,
- pagerintą prieigą prie atsinaujinančių žaliavų, skirtų naudoti pramonėje, ir diskriminacijos Europos teisės aktuose, dėl kurios užkertamas kelias platesnio šių medžiagų naudojimo galimybėms, panaikinimą;
- priemones, skirtas kovoti su didėjančiu nacionalinių oligopolijų ir monopolijų, taip pat transnacionalinių korporacijų dominavimu mineralinių ir energijos žaliavų gavybos ir pusgaminių gamybos, taip pat prekybos jais rinkoje,
- dėmesį biomasės, ne tik kaip atsinaujinančios energijos šaltinio, bet ir kaip žaliavos pramonei, naudojimui stiprinant tvarumo kriterijus ir vengiant rinką iškraipiančių priemonių,
- nepaprastosios padėties planą tuo atveju, jei staiga dėl įvairių priežasčių nebūtų tiekiamos svarbios žaliavos.
- paramą mažoms ir vidutinėms įmonėms, naudojančioms vietines žaliavas, įskaitant žemės ūkio ir miškų ūkio žaliavas;

63. mano, kad įgyvendinant pramonės politiką visų pirma reikia iš naujo subalansuoti veiksmus, susijusius su energija, ir daugiau svarbos teikti paklausos valdomai politikai, kuri daugiau teisių suteiktų vartotojams ir ekonomikos augimą atskirtų nuo energijos naudojimo; be kita ko, mano, kad transporto ir statybos pramonės privalo vykdyti aktyvią energijos taupymo politiką ir rinktis įvairius ir tvarius, aplinkos neteršiančius ir saugius energijos šaltinius, taip pat pramonės politika turėtų padėti sudaryti rinkos sąlygas, kurioms esant būtų skatinama daugiau investuoti į energijos taupymą ir efektyvų energijos naudojimą, naudoti energiją iš įvairių atsinaujinančių šaltinių ir pagrindines technologijas, skirtas mobiliam energijai akumulavimui (ypač visuomeninį transportą);

64. yra įsitikinęs, kad užtikrinant investicijų saugumą pramonei būtina plataus užmojo, bet tikroviška ilgalaikė energetikos politika, kuria: užtikrinamos konkurencingos energijos kainos ir jos tiekimo ES saugumas, mažinama priklausomybė nuo iškastinio kuro, skatinamas gamybos ir vartojimo efektyvumas ir tausumas, sudaromas sąlygos gamyba su kuo mažesnėmis žalingomis išlakomis ir užkertamas kelias energetiniam skurdui ir anglies junginių išlakų šaltinio perkėlimui; nurodo, kad siekiant pereiti prie gamybos ir tiekimo, kurių metu išmetama mažai anglies junginių ir sumažinti pramonės sąnaudas itin svarbu teisinis tikrumas, stabilios pagrindinės sąlygos, deramos investicijos ir tolesnis energetikos vidaus rinkos suderinimas; pažymi, kad todėl reikia laiku ir ekonomiškai našiai, pasinaudojant skaitmeninių ir transporto tinklų infrastruktūromis atnaujinti ir išplėsti transeuropinio energetikos, įskaitant šildymą, tinklo infrastruktūrą ir skatinti, ypač pasitelkiant Europos investicijų banko finansavimą, pažangiuosius tinklus ir pažangųjį matavimą;

65. pabrėžia, jog svarbu, kad Europos automobilių sektoriaus atstovai imtųsi vadovaujamojo vaidmens toliau kuriant ir gaminant elektra varomus automobilius; todėl ragina Komisiją vėliausiai iki -2011 m. vidurio užtikrinti pagrindines sąlygas elektra varomų transporto priemonių kūrimui, visų pirma kalbant apie infrastruktūros ir įkrovimo technologijų standartizavimą, nes tai užtikrins infrastruktūros darną ir saugumą; be to, ragina Komisiją nustatyti suderintus elektra varomų transporto priemonių techninio patvirtinimo reikalavimus, kuriuose būtų ypač atsižvelgiama ir į darbuotojų, ir į galutinių vartotojų sveikatos ir saugos aspektus;

2011 m. kovo 9 d., trečiadienis

66. primena didžiulę darbo vietų sukūrimo galimybę ir naudą, kurią tikimasi gauti įgyvendinus efektyvaus energijos naudojimo pagerinimus; mano, kad dėl šios priežasties visų pramonės sektorių iniciatyvas būtina remti priimančiomis priemonėmis, apimančiomis tikslinius rodiklius, standartus ir orientacines sistemas, kuriomis užtikrinamas efektyvus energijos naudojimas;

67. ragina diegti naujoves sveikatos priežiūros ir socialiniame sektoriuose siekiant, kad įmonės ateinančiais dešimtmečiais netektų spręsti darbo jėgos trūkumo ir didesnių darbo sąnaudų problemas;

68. atkreipia dėmesį į galimybes taupyti energiją taikant pažangias technologijas;

69. mano, kad siekiant užtikrinti, kad tiekimo grandinės galėtų veikti su tvaresnėmis logistikos sistemomis ir turėtų mažesnes veiklos išlaidas, reikia parengti transporto sistemų ir infrastruktūros tvarumo didinimo, taikant tokias priemones kaip efektyvesnės technologijos, sąveikumas ir naujoviški mobilumo sprendimai, politiką, taip pat vietinę išteklių politiką;

70. mano, kad modernios IRT technologijos suteikia didelę inovacijų siekiant tvarumo ir efektyvumo ekologiniu požiūriu galimybę, pvz., siekiant didesnio sistemų (pvz., vandens tiekimo, transporto sistemų) efektyvumo valdymo, technologijos integruojamos fizinį lygmenį papildant informaciniais lygmenimis; pabrėžia, kad siekiant įgyvendinti tokius sprendimus būtina turėti atvirus IRT standartus; taigi ragina Komisiją reikalauti atvirų standartų ir suinteresuotus subjektus ragina skatinti tinkamų atvirų standartų kūrimą siekiant prisidėti prie efektyvaus išteklių naudojimo;

71. atkreipia dėmesį į tai, jog reikia turėti pakankamai techninio ir kvalifikuoto personalo; todėl mano, kad reikia daugiau investuoti švietimo ir mokymo srityse; ragina, kad siekiant paskatinti darbuotojus kelti kvalifikaciją bei padidinti jaunų diplomuotų specialistų susidomėjimą pramonės sektoriumi būtų pasitelktos visos pastangos visais lygmenimis šalinant kvalifikacijos spragas, įskaitant:

- institucionalizuotą atitinkamų valdžios institucijų, verslo institucijų ir socialinių partnerių dialogą, siekiant peržiūrėti mokymo programas, kad į jas būtų įtraukta verslumo kultūra ir daugiau žinių apie įmones, taip pat sukurti veiksmingus perėjimo iš mokyklos į darbo rinką būdus, ypač skatinant propaguoti asmenų judumo programas, pvz., programą „Erasmus jauniems verslininkams“ ir programą „Erasmus besimokantieji amato“;
- Europos mastu didinamas galimybes mokytis darbe siekiant glaudžiau susieti profesinio mokymo sistemas ir darbo rinką ir profesinio mokymo patrauklumo visoje Europoje didinimą užtikrinant daugiau galimybių profesinį mokymą baigusiems asmenims mokytis aukštojoje mokykloje,
- visų piliečių teisės į mokymąsi visą gyvenimą užtikrinimą – visiems piliečiams turi būti suteikta galimybė persikvalifikuoti jų profesinės veiklos metu, nes tai ypač svarbu siekiant lygybės ir solidarumo bei būti konkurencingiems tuo metu, kai atsiranda ekonominių sunkumų,
- naujovišką jaunų studentų, kaip būsimų darbuotojų, kurie turi būti pasirengę numatomiems technologiniams pokyčiams, mokymą ir glaudesnius universitetų, mokslinių tyrimų įstaigų ir pramonės santykius,
- švietimo ir mokymosi, visų pirma gamtos mokslų, technologijų, inžinerijos ir matematikos (angl. STEM) srityse, gerinimą ir didesnių galimybių jį įgyti užtikrinimą visais lygmenimis vykdant suderintas iniciatyvas ir keitimąsi geriausios praktikos pavyzdžiais švietimo ir mokymo bei novatoriškų priemonių srityse, derinant profesinį ir šeiminių gyvenimą bei skatinant lyčių lygybę ir socialinį teisingumą;
- koordinuotą veiklą siekiant pagerinti mokymą, taip pat informuotumą apie ekonominę Europos pramonės sektorių vaidmenį bei apie būtinybę taikant naujoves juos pertvarkyti, kad jie prisitaikytų prie ekonomikos, kurioje išmetama mažai anglies junginių ir efektyviai naudojami ištekliai,

2011 m. kovo 9 d., trečiadienis

- kitas, tiek darbdaviui, tiek ir darbuotojui naudingas papildomas suderintas ir tikslines aukštesnes kvalifikacijos, tam labiau naudojant Europos socialinį fondą;
- profesinių sričių, įmonių ir labiausiai išsivysčiusių pramoninių regionų lygmenį atspindintį darbo pobūdžio ir įgūdžių kriterijų nustatymą Europos lygmeniu,
- pramonės darbuotojų profesijų observatorių regiono, nacionaliniu ir Europos lygmenimis steigimas siekiant nustatyti ateities profesijas ir profesijų poreikį,
- aukštųjų mokyklų atidarymą, modernizavimą ir jų finansavimo stiprinimą siekiant, kad jos galėtų suteikti aukštesnes profesines kvalifikacijas visam gyvenimui, atlikti perkvalifikavimą (inžinieriams, informatikos specialistams, technikams ir kt.), arba didesnį mokslinių tyrimų pakraipos ir taikomųjų mokslų pakraipos universitetų ir švietimo institucijų, kurios labiau orientuotos į profesinį lavinimą, bendradarbiavimą;
- darbe organizuojamų akademinio ir praktinio profesinio mokymo, taip pat perkvalifikavimo bei mokymosi visą gyvenimą programų, skirtų darbdaviams ir darbuotojams, parengimą bendradarbiaujant su mokymo įstaigomis ir socialiniais partneriais,
- didesnį mobilumą ir lankstumą darbdaviams ir darbuotojams profesinio ir pedagoginio mokymo srityse atsižvelgiant į individualius reikalavimus, ypač MVĮ poreikius,
- naujų su užimtumu ir kvalifikacija susijusių poreikių, atsiradusių didėjant užimtumui ekologiškos ekonomikos sektoriuje, analizę siekiant patenkinti šiuos poreikius organizuojant atitinkamus mokymus,
- stipresnės teigiamos sąveikos universitetų ir verslo kultūros skatinimą, taip pat siekiant, kad būtų daugiau žinių besiremiančių įmonių;
- iniciatyvas, pagal kurias skatinama inžinierius ir kvalifikuotus mokslinių tyrimų darbuotojus iš trečiųjų šalių atvykti į ES,
- paskatų įgyti aukštąjį išsilavinimą nustatymą siekiant atitinkamai pakeisti mokymo programas;

72. pabrėžia, kad reikia skatinti jaunimo galimybes patekti į darbo rinką ir gauti sąžiningai atlyginamas stažuotes ir kokybišką praktiką;

73. mano, kad Sąjungos ekonominės, socialinės ir ekologinės ateities požiūriu ypač svarbu, kad jauni žmonės būtų informuoti, jog jiems vėliau norint įsidarbinti pramonėje reikės aukšto lygio specializuotojo ir bendrojo išsilavinimo;

74. pabrėžia, kad palyginti mažas skaičius norinčiųjų imtis savarankiško verslo gali būti padidintas sukūrus įmonėms steigti palankią aplinką, labiau integruotas skatinimo sistemas, pvz., „ENTRE:DI“, ir konkrečias programas, pvz., programa „Erasmus“ jauniems verslininkams;

75. džiaugiasi Komisijos pasiūlymu ištirti naujus finansinius išteklius pagrindiniams Europos infrastruktūros projektams finansuoti ir pritaria ES obligacijų projekto rengimui bendradarbiaujant su Europos investicijų banku;

2011 m. kovo 9 d., trečiadienis

Sąžininga konkurencija

76. yra įsitikinęs, jog būtina vidaus rinkai skirtas priemonės taikyti vykdant Europos pramonės politiką siekiant skatinti sėkmingus ir svarbius Europos projektus, kaip antai, GALILEO arba SESAR, pagal kuriuos nustatomos pasaulinio lygmens gairės su jais susijusiuose sektoriuose; ragina ES savo įmonėms netaikyti pernelyg neproporcingų suvaržymų, palyginti su trečiosiose šalyse veikiančiais suvaržymais;

77. pabrėžia, kad ES vykdydama derybas dėl dvišalių ir daugiašalių susitarimų su trečiosiomis šalimis turi garantuoti savo įmonėms abipusę galimybę sudaryti viešųjų pirkimų sutartis ir tuo pat metu pagerinti MVĮ naudojimosi prekybos apsaugos priemonėmis veiksmingumą, siekiant kovoti su monetariniu, socialiniu ir ekologiniu dempingu, piratavimu, klastojimu ir neteisėtu kopijavimu;

78. ragina, kad ES, kaip Kanada, JAV, Kinija ar Japonija, nustatytų reikalavimą, kad būtų pateikiama iš trečiųjų šalių importuojamų tam tikrų prekių kilmės šalies nuoroda, kad šioms prekėms kaip ir ES pagamintoms prekėms būtų taikomi kokybės ir saugos reikalavimai, susiję su atsekamumu;

79. mano, kad siekiant stiprinti Europos pramonę ir ypač gerinti įmonių konkurencingumą pasaulio ekonomikoje, būtina sukurti ES nuostatas kilmės žymėjimui (Pagaminta [...]); mano, kad tai sudarytų galimybes visuomenei ir vartotojams pagrįstai rinktis ir skatintų Europos Sąjungoje gamybą, kuri daugeliu atveju garsėja savo kokybe ir aukštais gamybos standartais;

80. mano, kad daugiašalis susitarimas dėl klimato būtų geriausia priemonė siekiant susilpninti neigiamą anglies dioksido poveikį aplinkai, tačiau esama pavojaus, kad toks susitarimas artimiausioje ateityje nebus sudarytas; taigi laikosi nuomonės, kad ES turėtų toliau svarstyti galimybę įmonėms, kurios šiuo metu susijusios su anglies junginių išlakų šaltinio perkėlimu, nustatyti atitinkamas aplinkosaugos priemones, neskaitant anglies dioksido kvotų aukcionų pagal ES prekybos taršos leidimais sistemą, be kita ko, PPO taisyklės atitinkančią anglies junginių įtraukimo sistemą, nes ji leistų kovoti su anglies dioksido išlakų perkėlimu į trečiąsias šalis pavojumi;

81. primygtinai ragina, kad ES, prieš nustatydama savo politiką, ištirtų trečiųjų šalių ekonominės veiklos praktiką, ir visų pirma ragina, kad Komisija vykdydama valstybinės pagalbos stebėseną kaip kriterijų įvertintų Europos įmonių konkurencinę padėtį tarptautiniu lygmeniu;

Tvari pramonės kultūra

82. pabrėžia, kad svarbu parengti teisingą planą siekiant, kad pramonė liktų Europoje ir toliau didėtų jos konkurencingumas pasaulyje; taigi mano, kad ES politika turėtų būti pagrįsta patikimais poveikio vertinimais, kuriuose būtų analizuojami visi ES politikos ekonominių, socialinių ir aplinkosaugos privalumų aspektai;

83. ragina vykdyti ES iniciatyvas, kuriose nustatoma, kas įvairiuose sektoriuose skatina ekonomikos augimą, inovacijas ir konkurencingumą, ir po to pasiūlomi stipresni, suderinti, technologijų atžvilgiu nešališki ir rinkai pagrįsti ES politikos sprendimai ir priemonės sektoriams, kuriuos derėtų visapusiškai išnaudoti; mano, kad tam reiktų toliau ekonomiškai našiu būdu rengti su konkrečiais gaminiais susijusius teisės aktus, pavyzdžiui, ekologinio dizaino direktyvą, derėtų visapusiškai įgyvendinti direktyvą dėl energetinio efektyvumo ženklavimo ir imtis pramonės veiklą skatinančių iniciatyvų, pavyzdžiui, ekologiškų automobilių iniciatyvos; todėl ragina surengti ilgalaikę kampaniją tvaraus vartojimo tema siekiant informuoti ir paskatinti keisti elgesį ir taip paremti inovacinius produktus ir koncepcijas;

84. mano, kad reikia išsaugoti ir sustiprinti Europos poziciją pasaulio pramonės veikloje, ypač atsižvelgiant į naujas pramonės galimybes, atsiradusias dėl ES įsipareigojimų investuoti į tokias sritis, kaip klimato kaita ir energetika, kurios sudarys galimybes kurti darbo vietas aukštos kvalifikacijos reikalaujančiuose sektoriuose;

2011 m. kovo 9 d., trečiadienis

85. ragina Komisiją šią pramonės politiką aiškiai integruoti į planą iki 2050 m. pereiti prie ekonomikos, kuriai būdingas mažas išmetamų anglies junginių kiekis, į Europos strateginio energetikos technologijų (SET) plano pramonės iniciatyvas ir į 2050 m. viziją efektyviai išteklius naudojančios Europos plane;

86. ragina išlaikyti ir išplėsti inovacijų, artimai susijusių su rinka, finansavimą, pvz., pagal Bendrąją konkurencingumo ir inovacijų programą (KIP);

87. pabrėžia, kad reikia sistemingai tikrinti visų naujų teisės aktų kokybę pagal šiuos kriterijus:

- mokslinė rekomendacija: įrodymų ir jų interpretavimo kokybė,
- konsultavimas: vartotojų nuomonė apie galiojančius teisės aktus,
- tarptautiniai kriterijai: lyginimas su teisės aktais pagrindinėse konkuruojančiose šalyse,
- pasiūlymo suderinamumas su susijusiais ES teisės aktais,
- pasiektas supaprastinimas (įskaitant savanoriškas alternatyvas);

88. primena, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas (EGF) tapo gyvybiškai svarbia priemone, skirta padėti bendruomenėms nekonkurencingą pramonę pertvarkyti į tvarią; pabrėžia, kad EGF turėtų tęsti veiklą ir, jei reikia, turėtų būti išplėstas;

89. ragina dėti didesnes pastangas siekiant įveikti esamus sunkumus ir kuo greičiau sukurti bendrą Bendrijos patentą, kurį naudojant būtų pasiekta pigi, veiksminga ir kokybiška teisinė apsauga, taip pat sukurti suderintą Europos ginčų dėl patentų sprendimo sistemą, siekiant pagerinti su pramoninės ir intelektinės nuosavybės teisėmis susijusias bendrąsias sąlygas, padidinti teisinį tikrumą ir kovoti su klastotėmis, kartu kuo labiau sumažinant su biurokratinės sąnaudas, ypač MVĮ; teigiamai vertina Taryboje išreikštą plačią paramą Komisijos sprendimui 2011 m. pradėti glaudesnio bendradarbiavimo procedūrą sprendžiant bendro ES patento klausimą; be to ragina pakeisti standartizacijos metodus (ypač IRT sektoriuje), kadangi standartų kūrimas turėtų būti atviras, skaidrus ir paremtas sąveikumo principu bei užtikrinantis Europos pramonės konkurencingumą; mano, kad tarptautinės standartizacijos skatinimas užtikrins Europos technologinį pirmavimą;

90. atkreipia dėmesį į tai, kad siekiant Europos pramonės konkurencingumo ir augimo būtina galutinai sukurti vidaus rinką; pabrėžia, kad Europos įmonėms reikalinga tinkama sistema, pagal kurią jos galėtų Europos lygmeniu kurti ir plėtoti prekes ir paslaugas, ir atsižvelgdamas į tai džiaugiasi Bendrosios rinkos akte pateiktais pasiūlymais; ragina Komisiją nustatyti veiksmingumą stiprinančio derinimo ir geresnio valdymo apimtį atsižvelgiant į Bendrosios rinkos aktą, ypač PVM, intelektinės nuosavybės ir ES patento, pasaulinės standartizacijos, ženklinimo ir specifinių sektoriams taikomų standartų srityse;

91. ragina valstybes nares aktyviau dalyvauti valdant bendrąją rinką ir gerinti nacionalinių valdžios institucijų bendradarbiavimą bei vietoje stiprinti bendrosios rinkos taisyklių perkėlimą, taikymą ir laikymąsi; prašo valstybių narių sumažinti sandorių sąnaudas taikant papildomas priemones, pavyzdžiui, veiksmingesnę valdyseną internetu;

92. pabrėžia, kad būtina, jog viešosios valdžios institucijos remtų pagrindinių technologijų plėtrą, ir kad reikia sparčiau rengti standartus, kurie yra gyvybiškai svarbūs siekiant išsaugoti ES pramonės konkurencingumą ir paskatinti naują augimą, ypač standartus, kurie padėtų skatinti inovacijas, susijusias su išskylančiais aplinkos apsaugos ir socialiniais sunkumais;

2011 m. kovo 9 d., trečiadienis

93. pabrėžia poreikį taikant Europos standartizacijos sistemą atsižvelgti į MVĮ ir amatininkų įmonių ypatumus, ypač sąnaudų, susidarančių siekiant atitikti standartus, mažinimo, standartų skleidimo (skelbiant santraukas) ar finansinės paramos teikimo aspektais; pabrėžia, kad valstybinės standartizavimo įstaigos turi atlikti pagrindinį vaidmenį skatinant ir stiprinant MVĮ ir amatininkų įmonių dalyvavimą standartizavimo procese, kuris turi vykti laikantis vadinamojo nacionalinio delegavimo principo;

94. pabrėžia, jog svarbu atsižvelgti į aspektus, kurių šiuo metu neapima Europos teisės aktas dėl patentų, pvz., verslo paslaptis, kad, sekant JAV ir Japonijos pavyzdžiu, Europos pramonė galėtų pasinaudoti tikros intelektualinės nuosavybės teisių apsaugos teikiamais pranašumais, kalbant apie produktus ir procedūras;

95. primena, kad siekiant padidinti Europos pramonės konkurencingumą ir technologinį pranašumą, reikėtų:

— vadovautis Europos standartizacijos sistema (ESS), kurios privalumai buvo pademonstruoti, ir ją konsoliduoti, kad ji kaip galima geriau atitiktų inovacinių įmonių ir ypač MVĮ poreikius;

— labiau įtraukti įmones, ypač MVĮ, į standartų kūrimo procesą ir užtikrinti, kad standartai būtų itin plačiai viešinami;

96. pabrėžia, kad iš tiesų sukūrus vidaus rinką Europos pramonei atsiranda dar daug galimybių ir ragina Komisiją ir valstybes nares kuo greičiau pašalinti kliūtis vidaus rinkoje;

97. pastebėdamas, kad restruktūrizavimas – pirmiausiai įmonių ir socialinių partnerių atsakomybė, ragina įsteigti restruktūrizacijos veiklai skirtas darbo grupes, kurios prižiūrėtų restruktūrizacijos procesą ir užtikrintų sklandžius ekonominius pokyčius, pvz., didinant darbo rinkos mobilumą, atliekant perkvalifikavimą ir vykdant kitas priemones, kurios darbuotojams ir įmonėms galėtų tapti novatoriškomis ir tvariomis alternatyvomis; ragina stiprinti Europos struktūrinių fondų vaidmenį ir aktyviau vykdyti mokslinius tyrimus ir technologijų plėtrą skatinant reorganizavimo procesus;

98. ragina naujai investuoti į Europos pramonės darbo jėgą daug dėmesio skiriant sektoriuose vykstančiam socialiniam dialogui, kad būtų galima valdyti struktūrinius pokyčius, kuriuos sukelia globalizacija, bei išteklių ir energijos naudojimo požiūriu našios ekonomikos skatinimui; ragina tų sektorių, kuriuose mažėja darbo vietų, socialinius partnerius pradėti anksti kovoti su iššūkiais ir per pereinamąjį laikotarpį remti ir pavienius darbuotojus, ir pačius sektorius; pabrėžia, kad labai svarbu užtikrinti pereinamojo laikotarpio saugumą taikant veiksmingas socialinės apsaugos sistemas, kadangi taip galima padėti asmenims pereiti į tuos sektorius, kuriuose kuriamos naujos darbo vietos;

99. ragina Komisiją imtis iniciatyvos ir siūlyti paramą profesinės veiklos keitimui, siekiant sumažinti socialinius skirtumus, skatinti laikytis Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) padoraus darbo darbotvarkės ir naudotis ES užimtumo gairėmis siekiant nustatyti, kokiais kiekvienos rūšies profesinės veiklos keitimo garantijas reikėtų suteikti per visą gyvenimo ciklą;

100. ragina Europos Komisiją kartu su Europos darbų taryba imtis aktyvaus vaidmens restruktūrizuojant įmones; mano, kad Europos Komisijai turi būti kuo anksčiau pateikta visa svarbi informacija, kai ši restruktūrizacija atliekama, kad ji galėtų visapusiškai atlikti savo vaidmenį kaip valstybių narių tarpininkė ir koordinatorė Europos lygmeniu; mano, kad tuomet Komisija taip pat galės geriau patikrinti ir įvertinti visus restruktūrizacijai skirtos valstybinės pagalbos naudojimo atvejus;

101. ragina kruopščiai įvertinti Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą ir jį reformuoti siekiant užtikrinti greitesnės naudos iš jo lėšomis galimybes, taip pat padidinti jo biudžetą nustatant kitą finansinę programą; be to, siūlo įsteigti Europos prisitaikymo atsižvelgiant į su aplinka susijusias reikmes fondą;

2011 m. kovo 9 d., trečiadienis

102. pabrėžia, kad poveikį užimtumo lygiui visoje Europoje darantį pasaulinę ekonominę krizę lemia prastesnės ES socialines ir ekonomines perspektyvas ir didesnius skirtumus tarp regionų; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad visos Europos darbuotojų ateičiai itin svarbus konkurencingas, diversifikuotas, teisingas ir tvarus pramonės sektorius, kurio pagrindą visų pirma sudaro efektyvios ir konkurencingos MVĮ; rekomenduoja išnaudoti vyresnio amžiaus darbuotojų patirtį ir gebėjimus siekiant sukurti pagrindą jaunesnių kartų veiklai;

103. pripažįsta regioninius pramonės vystymosi skirtumus, ypač, jei naujose valstybėse narėse vyko deindustrializacijos procesai, ir ragina į tai taip pat atsižvelgti formuojant naują tvarią pramonės politiką, skirti struktūrinių fondų lėšų ir taip sustiprinti teritorinę sanglaudą;

104. atkreipia dėmesį į didelę MVĮ svarbą pramonei, ypač užtikrinant ilgalaikes darbo vietas regionuose, taip pat išsaugant ekonominį ir kūrybinį gyvybingumą bei spartų ekonomikos augimą, ir ragina Komisiją:

- labiau atsižvelgti į MVĮ ypatumus ir specifinius joms kylančius sunkumus, t. y. pagreitinti „Smulkaus verslo akto“ (angl. „Small Business Act“) įgyvendinimą, panaikinti trūkumus taikant priimtas gaires ir įgyvendinti tinkamas konkrečias priemones, pvz., sumažinti administracinę naštą (ir kitus reguliavimo naštos aspektus, pvz., reikalavimų laikymosi sąnaudas), taip pat nuosekliai taikyti poveikio MVĮ įvertinimą, kad galų gale būtų pasiekta pakankamai pažangos Europos MVĮ politikoje,
- padėti MVĮ naudotis mokslinių tyrimų paslaugomis ir žiniomis universitetų konsorciumuose ir fonduose – sistemose, kurios susieja mokslinius tyrimus ir rinką,
- nepamiršti Europos privačiosios bendrovės statuto klausimo, kuris jau daugelį metų yra svarbi Europos lygmens diskusijų tema,
- toliau siekti užtikrinti geresnes MVĮ galimybes gauti finansavimą, o ypač vystyti veiksmingas rizikos kapitalo alternatyvas; kuriant naują finansų rinkos struktūrą stiprinti trumpalaikio ir ilgalaikio MVĮ finansavimo galimybes ir joms priimtinausius finansavimo šaltinius; atverti rinkas, sudaryti teisingas konkurencijai būtinas sąlygas ir taip leisti daugiau verslininkų ir mažų įmonių plėsti veiklą ir tapti visoje Europoje veikiančiomis bendrovėmis,
- įvertinti ES taikomą mažų ir vidutinių įmonių apibrėžtį, siekiant sudaryti didesnio lankstumo galimybes konkrečiuose pramonės sektoriuose, kuriuose MVĮ dėl specifinių rinkos struktūrų neatitinka nustatytų apyvartos ir darbuotojų skaičiaus ribų, tačiau vis dėlto yra vidutinės įmonės, nors MVĮ apibrėžties pakeitimas neturi pakenkti jos veiksmingumui,
- plėtoti eksportu besiverčiančių MVĮ konsultavimo paslaugas, visų pirma konsultuoti, kaip patekti į ES nepriklausančių šalių rinkas, užtikrinti ilgalaikę veiklą šiose rinkose ir saugoti intelektinę nuosavybę bei optimizuoti jos finansinę bei technologinę vertę,
- stiprinti internacionalizacijos priemones, siekiant, kad MVĮ taptų konkurencingesnės ir labiau prisitaikytų prie vidaus ir pasaulio rinkos,
- supaprastinti atitinkamą tvarką, vietos lygmenyje įdiegti veiksmingesnę informavimo ir paramos teikimo sistemą ir taip užtikrinti, kad MVĮ aktyviau dalyvautų bendrosiose mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros programose,
- įgyvendinti projektus, kurie padėtų visoje vertės grandinėje palaikyti MVĮ ir didesnių įmonių ryšius,

2011 m. kovo 9 d., trečiadienis

- pasiūlyti priemonių, kurias taikant būtų skatinama ekologiškas inovacijas diegiančių MVĮ plėtra ir augimas, taip pat ekologiškų pramonės parkų kūrimas,
- įvertinti, ar vidutinės ir šeimoms priklausančios įmonės, kurios neatitinka dabartinės MVĮ apibrėžties kriterijų, gali tinkamai naudotis esamomis ir būsimomis mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros finansavimo galimybėmis, suteikiamomis konkrečiai mažoms ir vidutinėms įmonėms,
- užtikrinti, kad patentų pasiūla labiau atitiktų paklausą, ypač kalbant apie MVĮ, ir mažinti MVĮ tenkančias standartų taikymo sąnaudas;

105. mano, kad ES direktyva dėl įmonių perėmimo pasiūlymų turi būti peržiūreta, siekiant suteikti ES priemonių nepritarti projektams, kurie gali būti pramonės, ekonominiu, ir socialiniu požiūriu žalingi socialinei sanglaudai ir vidaus rinkos stabilumui; mano, kad Sąjunga, laikydamasi tarptautinių savo įsipareigojimų, turi turėti galimybę nepritarti perėmimo pasiūlymams, kuriuos teikia įmonės, nesilaikančios socialinės atsakomybės ir (arba) gero valdymo reikalavimų, taip pat nepritarti numatomiems perėmimo pasiūlymams sektoriuose, kuriuos valstybės narės laiko strateginiais;

106. ragina tobulinti viešosios ir privačiosios partnerystės plėtrą;

107. laikosi nuomonės, kad, norint iki 2020 m. įgyvendinti strategijos „2020 m. Europa“ tikslus, taip pat klimato ir energetikos tikslinius rodiklius, pagalbos konkrečioms sektoriams politika turėtų būti suvokiama ne vien remiantis konkurencijos teise, tačiau Europos interesais turi būti aktyviai, skaidriai ir taikant aiškiai nustatytas taisykles naudojama stiprinant inovacijas, konkurencingumą ir pateikiant į rinką naujus tvarius produktus bei restruktūrizuojant pramonę; nepitaria specialiosioms nacionalinėms valstybės pagalbos programoms, kuriomis nesilaikoma taisyklių ir taip sudaromos nevienodos konkurencijos sąlygos;

108. mano, kad konkurencijos politika turi atitikti ryžtingos pramonės politikos poreikius ir nepažeisti vidaus rinkos taisyklių;

109. pabrėžia, kad, jeigu valstybės narės vadovautųsi prekybos politikos abipusiškumo principu, jos veiksmingiau pasiektų tvaraus ir teisingo pramonės sektoriaus vystymosi; nurodo, kad skirtingos prekybos taisyklės ir nuostatos, kurios turi ypač didelę įtaką MVĮ, neturi turėti neigiamo poveikio regionų tinklų sistemoms ir konkurencingoms grupėms (angl. clusters);

110. pabrėžia, kad, remiantis daugeliu naujausių tyrimų, pavieniuose sektoriuose teikiama pagalba skatina augimą, jei ši pagalba dera su konkurencijos išlaikymu susijusiuose sektoriuose ir teikiama numatant mechanizmus, kuriais užtikrinama, jog neveiksmingiems projektams nebūtų skiriamas tolesnis finansavimas; ragina, kad teikiant minėtąją pagalbą būtų sistemingai reikalaujama, jog remiama veikla ES būtų vykdoma mažiausiai 5 metus, o veikla mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros srityje – mažiausiai 10 metų;

111. atsižvelgdamas į tai, pažymi, kad Europos verslo vietos turi būti konkurencingos tarptautiniu požiūriu, visų pirma didelio poveikio technologijų srityje;

112. mano, kad laisva prekyba ir toliau yra Europos ekonomikos augimo pamatas, taigi ragina ateityje sudaryti tokius daugiašalius ir dvišalius prekybos susitarimus, kurie būtų pramonės politikos strategijos, grindžiamos sąžininga pasauline konkurencija ir Europos prekybos partnerių abipusiška politika, dalis; laikosi nuomonės, kad siekiant atsižvelgti į tvaraus vystymosi principą, į laisvos prekybos susitarimus derėtų įtraukti socialinius ir ekologinius klausimus bei atitinkamus standartus; mano, jog reikia užtikrinti, kad nesąžiningomis priemonėmis Europos pramonei nebūtų keliama grėsmė, kokia šiuo metu keliama saulės energijos sektoriuje; primena, kad reikia stiprinti diskusijas reguliavimo klausimais su pagrindiniais prekybos partneriais siekiant užkirsti kelią prekybos kliūtims ir jas pašalinti; ragina Komisiją griežtai stebėti su aplinkos apsauga susijusių teisės aktų leidybą, valiutų kursų nustatymo politiką, valstybės pagalbos taisykles ir kitas paramos programas, kurias priima trečiosios šalys, konkuruojančios su ES; ragina apvarstyti galimybę parengti ES tiesioginių užsienio investicijų augančiose rinkose strategiją, siekiant sudaryti geresnes sąlygas patekti į naujas rinkas ir plėtoti vietinę gamybą;

2011 m. kovo 9 d., trečiadienis

113. mano, kad daugiašalės PPO struktūros ir skaidrios bei veiksmingai reguliuojamos rinkos kontekste ES prekybos politikai reikia veiksmingo gamybos pagrindo, kurį remtų tinkama konkretiems sektoriams skirta politika ir kuris būtų skirtas ekonomikos augimui bei tvariam vystymuisi užtikrinti;
114. mano, kad ES priimtais sprendimais bei bendromis valstybių narių pastangomis paskatintas ekonomikos atsigavimas atvers naujas galimybes Europos įmonėms, kurioms tenka vis labiau konkuruoti pasaulinėse atvirose ir skaidriose rinkose;
115. mano, kad ES pramonės politikos gairėse turėtų būti deramai atsižvelgta į vienodesnės muitinės kontrolės, kaip svarbios kovos su padirbinėjimu ir Europos vartotojų apsaugos priemonės, klausimą; mano, kad pagal pramonės politiką taip pat turėtų būti užtikrinama, kad prie ES sienų esančių šalių muitų rinkimo sistemos būtų suderintos siekiant išvengti skirtumų ir žalos, kuri galėtų būti padaryta importuotojų interesams ir ES pramonės tinklo plėtrai;
116. pabrėžia esminę laisvos prekybos svarbą Europos pramonės vystymuisi;
117. prašo Komisijos užtikrinti, kad konkrečios teisinės priemonės, kuriomis siekiama skatinti ES prekybą, būtų planuojamos remiantis ES pramonės politikos gairėmis;
118. ragina Komisiją savo teisės aktų pasiūlymuose ne tik gerinti ES pramonės įmonių aplinkos apsaugos rodiklius, bet kartu užtikrinti, kad Europos Sąjungoje pagamintiems produktams galiojantys aplinkos apsaugos standartai būtų taip pat taikomi ir į ES bendrąją rinką įvežamiems produktams, ir ne tik nustatyti tokias taisykles, bet ir laikytis jų;
119. ragina Komisiją siekti tikslo, nustatytą komunikate „Globalioji Europa“ ir būsimame komunikate dėl prekybos politikos, ypač užtikrinant ambicingas patekimo į naujas rinkas galimybes vykstant Dohos raundui, įskaitant sektorinius susitarimus, pvz., cheminių medžiagų ir įrengimų srityje;
120. ragina išsaugoti veiksmingas prekybos apsaugos priemones, siekiant kovoti su nesąžininga komercine praktika, pavyzdžiui, dvejopa kainodara žaliavų tiekimo srityje ir vietos pramonės subsidijavimu;
121. atkreipia dėmesį į tai, kad reorganizuojant pramonę turėtų būti pasitelkiamos darbuotojų idėjos ir įgūdžiai, todėl pažymi, kad turi būti užtikrintas kaip įmanoma aktyvesnis dalyvavimas;
122. ypač ragina Komisiją sukurti tarpvalstybinio kolektyvinių sutarčių sudarymo teisinę sistemą siekiant užtikrinti galimybes įgyvendinti tarpvalstybinius susitarimus ir išspręsti problemas, susijusias su darbo organizavimu, mokymu ir darbo bei įdarbinimo sąlygomis;
123. pabrėžia, kad ES pramonės politika turėtų būti nustatoma ir įgyvendinama taikant nuostatas, kuriose būtų numatomas su pramonės atliekų, ypač nuodingų atliekų, šalinimu susijusių sąlygų ir šių atliekų paskirties nagrinėjimas, siekiant užtikrinti, kad pramonės atliekos netaptų našta nei ES, nei trečiųjų šalių bendruomenėms aplinkos apsaugos, ekonomikos ar socialiniu aspektais;
124. mano, kad veiksminga rinkos priežiūra yra gyvybiškai svarbi siekiant apsaugoti Europos pramonę nuo nesąžiningos konkurencijos; ragina Komisiją pateikti ryžtingus pasiūlymus, kurių tikslas būtų reformuoti dabartinę rinkos priežiūros sistemą stiprinant ES vaidmenį nacionalinių už rinkos priežiūrą atsakingų valdžios institucijų ir muitinių koordinavimo srityje bei užtikrinant, kad visoms valstybėms narėms būtų suteikiami pakankami ištekliai;

2011 m. kovo 9 d., trečiadienis

125. ragina Komisiją toliau taikyti geresnio reglamentavimo strategiją ir gerinti bendrosios rinkos valdyseną kuriant vadinamąsias vieno langelio sistemas ir skatinant su administravimu internetu susijusius tarpvalstybinius sprendimus bei atsižvelgiant į specifinius MVĮ poreikius;

126. pabrėžia, kad krizės laikotarpiu vykstantis šešėlinės ekonomikos ir neoficialios veiklos plitimas yra svarbus konkurencijos iškraipymo veiksnys; reikalauja, kad valstybių narių kompetentingos administracijos imtųsi būtinų kovos su šiuo reiškiniu veiksmų;

127. pabrėžia darbuotojų indėlio skatinant ekonomikos augimą ir pažangą svarbą;

Sektoriai

128. yra įsitikinęs, kad reikia vykdyti ne tik horizontaliąją politiką, bet ir konkretiems sektoriams skirtas iniciatyvas, kad būtų papildomai skatinama atskirų pramonės sektorių, jų tiekimo grandinių ir susijusių paslaugų modernizacija, didesnis konkurencingumas ir tvarumas, keičiantis geriausios praktikos pavyzdžiais, nustatant standartus ir etalonus bei taikant panašias negriežtas politikos formavimo priemones; ragina:

- įgyvendinti esamų pramonei būdingų metodų (darbo grupių, aukšto lygio grupių, inovacijų platformų, pvz., CARS 21, ir t. t.) rekomendacijas, atsižvelgiant į konkrečių pramonės sektorių poreikius, panašiai parengtas Komisijos jai konsultuojantis su visais suinteresuotais subjektais, taip pat kurti naujas sektorių iniciatyvas kituose atitinkamuose sektoriuose,
- užtikrinti, kad konkrečiuose sektoriuose taikomi metodai būtų patikrinti tvarumo požiūriu, atsižvelgiant į ES klimato ir energetikos politikos tikslus ir ambicingus išteklių naudojimo efektyvumo tikslus,
- apsvastyti visas galimas politikos priemones, įskaitant kriterijus, standartus ir ilgalaikes mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros bei inovacijų pastangas,
- skirti ypatingą dėmesį pagrindiniams Europos pramonės sektoriams ir sektoriams, kuriems kyla didelės socialinės kilmės problemos, bei sektoriams, kuriems būdingas verslo ir užimtumo potencialas,
- pabrėžti, kad įvairių rūšių daugelį sektorių apimančioms technologijoms būdingas papildomumas, taip pat pabrėžti konvergenciją tarp atitinkamų sektorių, kuri tapo įmanoma pereinant prie skaitmeninės ekonomikos,
- skatinti naujos veiklos pvz., atsinaujinančios energijos ir kūrybinės pramonės (sektorių, kuriuose ES turi pranašumų ir kuriuose yra potencialo sukurti daug darbo vietų) veiklos plėtrą,
- Komisijai nuolat teikti pažangos ataskaitas;

129. mano, kad ES pramonės politika taip pat turėtų būti paremta praktiniais projektais, kurie duotų apčiuopiamų rezultatų Europos įmonėms ir piliečiams, pvz., Pasaulinė aplinkos ir saugumo stebėsenos sistema (GMES), „Galileo“ ir tarptautinis termobranduolinis eksperimentinis reaktorius (ITER);

130. atkreipia dėmesį į tai, kad Europos pramonė vis labiau priklauso nuo įmonėms teikiamų paslaugų ir kad todėl būtina ypatingą dėmesį skirti visoms gamybos grandinės grandims; taigi džiaugiasi, kad Komisija parodė norą daugiau dėmesio skirti šiai tarpusavio priklausomybei;

131. dar kartą patvirtina poreikį padaryti greitą pažangą Europos įmonių registrų tinklo srityje siekiant užtikrinti ir vartotojams, ir gamintojams teikiamos informacijos skaidrumą ir patikimumą;

2011 m. kovo 9 d., trečiadienis

132. pabrėžia, koks svarbus turizmo sektorius ES, kuri yra turistų lankomiausia vieta pasaulyje, ir kai kuriuose regionuose, kuriuose turizmas yra ekonominės veiklos pagrindas; remia Komisijos strategiją, kuria siekiama padidinti turizmo sektoriaus konkurencingumą numatant kokybės ir tvarumo didinimo ir Europos kaip turistams patrauklios vietos įvaizdžio gerinimo priemones;

133. ragina Komisiją nepažeisti konkrečiuose pramonės metuose išplėtotų veiksmų planų ir išvadų; mano, kad šie veiksmų planai užtikrina pramonei ilgalaikį planavimą ir yra vertinga priemonė siekiant išlaikyti konkurencingumą;

Atsakomybė

134. mano, kad Europos pramonė ir suinteresuoti subjektai turi padidinti savo investicijas, bendrovių, socialinius ir aplinkosaugos išsipareigojimus, taip pat glaudžiai bendradarbiauti siekdamas sukurti palankias pagrindines sąlygas; mano, kad pramonė turėtų išlaikyti investicijas ir gamybą Europoje, tęsti savo mokslinių tyrimų veiklą ir siekti tvaraus ekonomikos augimo, naujovių ir teisingai apmokamo darbo; mano, kad pramonė turi vaidinti svarbų vaidmenį vystant naują kvalifikacijų kultūrą, kuri suteikia geras galimybes kokybiškam mokymui ir dar naujoviškesniems tvariems produktams ir procesams, taip pat ji turėtų, kur įmanoma, užmegzti strategines partnerystes Europoje;

135. ragina Komisiją ir valstybes nares sukurti naujus tarpininkavimo būdus siekiant kontroliuoti ir sukurti naują infrastruktūrą bei įdiegti juos taip, kad būtų padidintas piliečių dalyvavimas, kad būtų galima kuo greičiau naudoti infrastruktūrą, reikalingą siekiant tvariai atnaujinti pramoninę bazę (pvz., pažangius tinklus, vėjo jėgaines, naujus geležinkelius);

136. išreiškia savo įsitikinimą, kad pasaulinė ekonomikos krizė jau parodė, kad įmonėms reikia uoliai veikti laikantis įmonių socialinės atsakomybės principų, susijusių tiek su geru bendruoju valdymu, tiek su aplinka bei socialine pažanga;

Regionai

137. pabrėžia, kad regioninės struktūros yra labai svarbios stiprinant Europos pramonę; mano, kad konkurencingos inovacinės grupės ir inovaciniai tinklai (įmonės, universitetai, mokslinių tyrimų centrai, technologijų paslaugos, mokymo institutai ir t.t.) bei sąsajos tarp įmonių (papildomą vertę kuriančios grandinės, sinergija) ir tarp kitų subjektų yra labai svarbūs investavimo sprendimams; atsižvelgdamas į tai, mano, kad reikia:

- labiau remti naujovių grupes ir tinklus, ypač Europos konkurencingumo skatinimo grupes ir naujas partnerystes inovacijų srityje, kurios bus pradėtos 2011 m. kaip iniciatyvos „Inovacijų Sąjunga“ dalis, ir pirmiausiai didelio poveikio technologijų srityje, siekiant, kad būtų galima suderintai skatinti žinių ir technologijų perdavimą bei mokslinius tyrimus, geresnį mokymą ir infrastruktūrą, o tai turėtų būti ir Europos regioninės plėtros fondo prioritetas,
- ES lėšomis remti regionines tinklų struktūras ir kaimo regionus, kad būtų plečiama jų pramoninė bazė,
- grupės ir tinklai sujungti į visą apimančias Europos platformas, tokiu būdu sustiprinant grupes ir tinklus,
- remti „Merų paktą“ ir „Pažangiuosius miestus“ ir panašias iniciatyvas, kadangi iš to taip pat turi naudoti pramonė ir MVĮ;
- padedant Europos investicijų bankui stiprinti ryšį tarp pramonės politikos ir teritorinės sanglaudos;

2011 m. kovo 10 d., ketvirtadienis

138. pripažįsta, kad ES pramonė padėjo siekti socialinės ir ekonominės bei teritorinės sanglaudos, ir mano, kad klestinti pramonė yra esminė ES regionų ekonominio augimo ir socialinio stabilumo sąlyga;

139. taigi ragina suderintomis pastangomis išnaudoti ir praturtinti regionuose jau sukauptą mokslinę ir technologinę kompetenciją, ypač pagrindinių technologijų srityje, ir dar daugiau dėmesio skirti grupių (angl. cluster) politikai;

140. atkreipia dėmesį į tai, kad: norint padidinti ES regionų ir pramonės konkurencingumą labai svarbu palaipsniui įdiegti atitinkamas skaitmenines infrastruktūras ir novatoriškas technologijas; IRT sektorius itin svarbus didinant kitų pramonės sektorių našumą; šiuolaikinės ryšių infrastruktūros su dideliais perdavimo pajėgumais turėtų būti diegiamos pirmiausia nepakankamai aprūpintuose regionuose; tai galėtų padėti sukurti viešosioms ir privačiosioms investicijoms palankią aplinką, o taip pat, kas yra labai svarbu, padėti pakelti verslo skaitmeninio raštingumo lygį;

*

* *

141. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybėms narėms.

Vengrijos žiniasklaidos įstatymas

P7_TA(2011)0094

2011 m. kovo 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Vengrijos žiniasklaidos įstatymo

(2012/C 199 E/17)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 2, 3, 6 ir 7 straipsnius, Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 49, 56, 114, 167 ir 258 straipsnius, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 11 straipsnį ir Europos žmogaus teisių konvencijos (EŽTK) 10 straipsnį, susijusį su pagrindinių teisių, ypač saviraiškos ir informacijos laisvės ir teisės į žiniasklaidos pliuralizmą laikymusi, skatinimu jų laikytis ir apsauga,
- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 10 d. Direktyvą 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva),
- atsižvelgdamas į 2009 m. gegužės 25 d. Europos spaudos laisvės chartiją ir į Europos Komisijos darbo dokumentą dėl žiniasklaidos pliuralizmo ES valstybėse narėse (SEC(2007)0032), Komisijos apibrėžtą trijų pakopų žiniasklaidos pliuralizmo strategiją ir nepriklausomą tyrimą, kuris Komisijos užsakymu atliktas 2009 m.,
- atsižvelgdamas į savo 2004 m. balandžio 22 d. rezoliuciją dėl saviraiškos ir informacijos laisvės pažeidimo pavojaus Europos Sąjungoje, ypač Italijoje ⁽¹⁾, į 2008 m. rugsėjo 25 d. rezoliuciją dėl žiniasklaidos sutelkimo ir pliuralizmo Europos Sąjungoje ⁽²⁾ ir į 2010 m. rugsėjo 7 d. rezoliuciją dėl žurnalistikos ir naujosios žiniasklaidos – viešosios erdvės Europoje kūrimas ⁽³⁾,

⁽¹⁾ OL C 104 E, 2004 4 30, p. 1026.

⁽²⁾ OL C 8 E, 2010 1 14, p. 85.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0307.